CESTA NA DRUHÚ STRANU II.

Prečo je tak ťažké nastúpiť do loďky?

Cesta na druhú stranu začína **Pánovým impulzom** – Jeho vedením, ktoré nemusí prísť práve tým najpríjemnejším spôsobom pre nás. Náš text hovorí doslova o donútení učeníkov do tej loďky nastúpiť. V gr.texte je slovo, ktoré znamená: nútiť, prinútiť, naliehať... A je použité napr. v kontexte, kedy apoštol Pavol hovorí o svojej minulosti, ako trestami nútil kresťanov rúhať sa (Sk 26,11)... Alebo v liste Galatským Pavol hovorí o nútení a tlaku kresťanov zo židovstva aby sa obrátení pohania dali aj obrezať a zachovávať iné zvyky. A ten tlak bol iste vážny, keďže sa Pavel verejne postavil v tejto veci aj voči Petrovi (G 2,3.14.; 6,12). Asi cítite, že to nastupovanie do loďky nebolo (a ani pre nás často nie je) jednoduché.

Pánove vedenie si často predstavujeme „romanticky“ ako príjemné pohnutie našimi pocitmi, ako povzbudenie, chuť niečo urobiť. Niekedy to dokonca formulujeme slovami „prežívam, že...“ alebo naopak reagujeme slovami „ja to tak neprežívam...“. Nehovorím, že Pánove vedenie nikdy nie je príjemným zážitkom, či skúsenosťou. Áno, iste je Jeho prítomnosť aj potešujúca, Jeho hlas tichý, Jeho zasľúbenia nadchýnajúce. Veď Jeho milosť je lepšia ako život (Ž 63,4) a Jeho láska lepšia ako víno (Veľp 1,2).

Matúš 14:21 A tých, ktorí jedli, bolo asi päť tisíc mužov, krome žien a detí. 22 A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by *vraj* nerozpustil zástupov.

Lenže naše prežívanie môže byť aj úplne opačné ako Pánove vedenie. Zvlášť v situáciách ako je táto, kedy nás Pán vedie na „druhú stranu“ a nám sa Jeho vedenie zdá ako tá najhoršia alternatíva, ktorú nie sme ochotní ani len zvážiť, nie to ešte poslúchnuť. Sú to situácie zmeny. Nuž a zmenu síce chceme všetci, ale skôr od tých druhých. Radi hovoríme o potrebe zmeny iných ľudí, alebo okolností. Keď však príde na rad zmena, ktorá sa týka nás samých, je to vždy ťažké.

Ja som tento impulz od Pána začal silne vnímať pred asi 10 mesiacmi v jednom z mojich najťažších období: Ležal som na zemi a pýtal som sa Pána, či mám ďalej stáť v mojej službe kazateľa a či na tomto mieste. Vnútorne zneistený, pochybujúci o sebe, snažiaci sa ustáť tak rozmanité tlaky rôznych ľudí na to čo by som mal robiť, aký by som mal byť, čomu by som mal veriť. Nanešťastie v tomto stave chcieť týmto tlakom vyhovieť som prestával byť sám sebou a zrejme o to viac zvyšoval rozpaky u najbližších. V jednej z takýchto chvíľ na zemi som raz jasne započul, že ma Pán volá „do neznáma“. To oslovenie prišlo cez pieseň Oceány, ktorá začína slovami „Pozývaš ma do neznáma...“ a je zložená podľa príbehu kedy Pán zavolal Petra vystúpiť z loďky. Odvtedy som tú pieseň spieval nespočetne krát a ten príbeh mám pred očami znovu a znovu. Dnes viem, že to všetko, čo mi počas týchto mesiacov Pán ukazoval nebolo len pre mňa. A tak by som sa s vami chcel o to podeliť a tlmočiť vám výzvy a povzbudenia, ktoré som sám prijal.

V tomto prípade boli učeníci na veľmi príjemnom mieste. Okolo nich zástupy nadšené Pánovými zázrakmi. Na vlastné oči videli ako sa im množia v rukách rybičky a chlieb. Zrejme videli aj mnohé iné zázraky, uzdravenia a oslobodenia. Bol to nadchýnajúci čas, ale zároveň aj namáhavý. Veľa sa naobsluhovali a napomáhali pri tom všetkom. Teraz zrejme čakali, že príde príjemný večerný odpočinok, kedy si len tak sadnú a budú hovoriť o všetkom tom Božom pôsobení a vychutnajú si čas spolu, prípadne budú spolu plánovať, čo ďalej.

Pán však chce od svojich učeníkov:	Hoci pre nich by bolo prirodzenejšie:
- Aby sa nezastavovali, ale šli ďalej bez odpočinku	- Aby si po námahe oddýchli a vychutnali spoločný úspech
- Aby absolvovali plavbu, ktorá vopred neveštila nič dobré	- Aby radšej ostali na bezpečnom mieste a neriskovali
- Aby napriek ich rybárskej skúsenosti podcenili ten opačný vietor	- Aby rešpektovali prírodu a ich skúsenosti s ňou
- Aby sa podujali na to veslovať na druhú stranu	- Aby sa pokiaľ možno vyhli zbytočnej drine a namáhavej práci
- Aby do tej loďky nastúpili bez Neho a šli na druhú stranu sami	- Aby sa od neho nepohli ani na krok
- Aby opustili atmosféru zázrakov	- Aby zostali na mieste kde videli Boha nadprirodzene konať
- Aby sa plavili na druhú stranu (nevedeli čo ich tam čaká a prečo vôbec tam ísť)	- Aby im stačilo to miesto, ktoré poznajú

Nám sa tento príbeh číta ďaleko ľahšie ako im sa to prežívalo. My už poznáme koniec príbehu, ba dokonca sme ho už zrejme čítali a počuli mnohokrát. Oni mali premiéru. Oni nevedeli prečo to od nich Pán tak naliehavo žiadal. Oni nevedeli, čo bude na druhej strane. Oni nevedeli po niekoľkých hodinách veslovania, či to dajú. Oni tomu čelili naplno.

Podobne Mojžiš pri Horiacom kre zakúsil takéto Božie donútenie a vedel, že to bude ťažké. Dokonca sa snažil sa z toho vyzuť a vyhovoriť. Gedeon tiež zažil Božie donútenie a nerozumel tomu, prečo práve on, prečo v tak nešťastnej dobe. Jeremiáš asi tiež vedel, že to nebude vôbec ľahké a tiež hovoril o Božom donútení. Mária iste vedela, že to nebude ľahké, keď odpovedala anjelovi „som služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa tvojho slova“. Saul pritlačený k zemi Pánovým svetlom vedel, že má dočinenia so živým Bohom, ktorý Ho milostivo zastavuje a povoláva „na druhú stranu“, vedel, že to nebude jednoduché. Ich príbehy poznáme. Ale oni nevedeli do čoho idú, čo ich čaká, čo to bude znamenať ísť za tým povolaním, akú cenu zaplatia...

My sme dnes vďační za príbehy týchto ľudí a sú pre nás nesmiernou inšpiráciou: Boh si môže použiť jedného 80 ročného muža na dôchodku, aby vyslobodil národ a čelil moci faraóna. Môže si použiť mladého muža ustrašeného a skrývajúceho sa na to, aby sa stal národným hrdinom. Môže si použiť chlapca a učiniť z neho prorocký hlas pre národ, ktorý nedokáže nikto umlčať. Môže si použiť dievča, či ženu pre jedinečnú úlohu, ktorá požehná celý svet. Môže z najväčšieho prenasledovateľa cirkvi urobiť jedného z najväčších apoštolov.

Proces zmeny. Tieto príbehy nám však ukazujú, alebo aspoň naznačujú o čom všetkom je „plavba na druhú stranu“. Dnes môžu byť pre nás inšpiratívne len preto, že tí ľudia niekedy dovolili, aby ich Pán donútil nastúpiť do loďky. Necítili sa na to. Boli sami prekvapení a šokovaní Pánovým povolaním. To neprišlo práve vo vhodnom okamihu a znamenalo pre nich vstúpiť do ťažkostí. Na jednej strane to iste bolo vzrušujúce a napĺňajúce viac ako čokoľvek iné. Veď jasne vedeli, že ich Pán oslovuje a vedie. No na druhej strane nevedeli do čoho idú, vedeli len, že to nebude ľahké. Dovtedy možno očakávali zmenu od iných ľudí, zmenu okolností... Zrazu sa stávajú tými, ktorí majú tú zmenu prinášať, pôsobiť, prinášať... Ich život vstúpil do obrovskej zmeny.

Božie povolanie so sebou vždy prináša výzvu niekedy nastúpiť do loďky a plaviť sa „na druhú stranu“, výzvu ku zmene. Na začiatku je to naša osobná zmena. Potom naša zmena spôsobuje zmenu iných. Nuž a prechádzať procesom zmien, nie je jednoduché. Všimnime si niektoré veci v tomto príbehu, ktoré sú súčasťou procesu zmien.

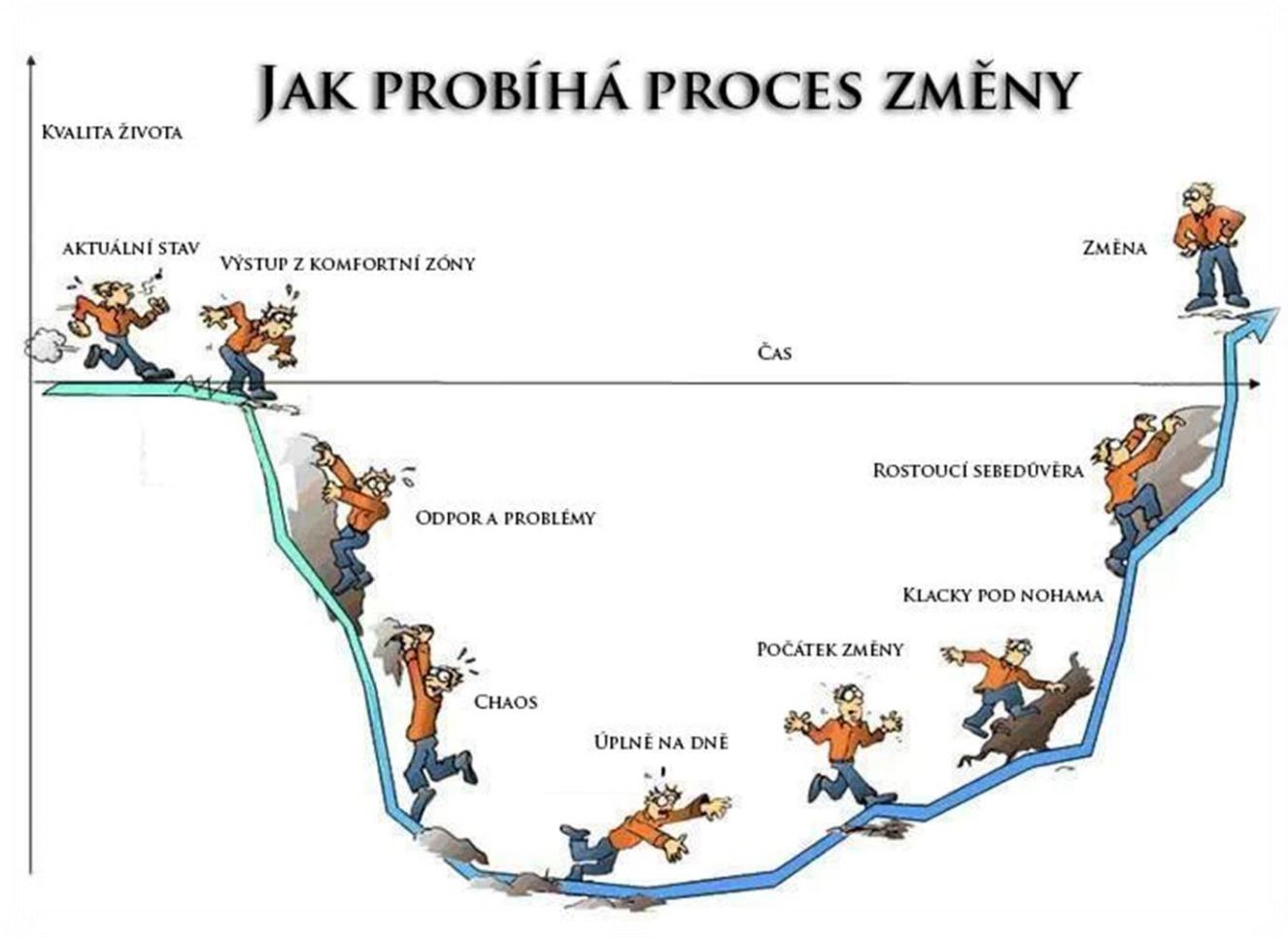

1. Poslušnosť

Keď nás Pán vedie k tejto ceste „na druhú stranu“, vedie nás do procesu zmeny, ktorý nie je ľahký, jednoduchý, či príjemný. Zrejme nie sme motivovaní silným emotívnym prežívaním. Zrejme to nie je niečo čo nás láka, načo sa tešíme. Naopak. Možno potrebujeme nejaký tlak zvonku aby sme poslúchli. Podobne ako Mojžiš: ani ho nenapadlo vrazať sa v 80-tich rokoch do Egypta, nie to sa tam ešte aj ťahať za prsty s faraónom, či židovskými staršími.

Vyhováral sa. Vymenoval svoje nedostatky, svoje zlé skúsenosti, svoje strachy a napokon to skúsil s návrhom aby si Boh predsa len našiel niekoho iného. Na to Pána rozhneval. Myslím, že môžem skonštatovať, že Mojžiš nemal na výber. Poslúchol. Nerobilo sa mu to ľahko, ale poslúchol. A Gideon: Boh posiela za ním anjela. Oslovuje ho hrdinom, zatiaľ čo on sám seba videl ako slabého a bezvýznamného. Gideon to skúša s rúnami a Boh mu odpovedá. Gideon poslúchol. Hoci to pre neho znamenalo veľa riskovať. Jeremiáš: bol malým chlapcom, keď ho Boh oslovil s tým, že si ho vyvolil za proroka. Aj on poslúchol. A tak isto Mária, či Pavel: Tiež zakúsili nadprirodzené stretnutie s Bohom a jasne počuli ako ich Boh povolal. Tiež bolo pre nich ťažké tomuto Božiemu naliehaniu odolať, ale aj poslúchnuť bolo pre nich ťažké.

Poslušnosť je aj pre nás vo vydaní sa na „cestu na druhú stranu“ nevyhnutná. Zrejme sa to nezaobíde bez tlaku a našich výhovoriek. Najlepšie však urobíme ak poslúchneme.

Možno čelíme tlaku Božieho povolania. To je niečo čím nás Boh poveril, k čomu nás obdaroval, čo do nás vložil, čo nám možno potvrdil prorockým slovom, čo v našom živote možno vidia naši blízki... Pokiaľ to ignorujeme, proste vieme, že nie sme tam, kde nás Boh chce mať a nerobíme to, k čomu nás povolal. Prežívame naliehanie vlastnej nespokojnosti, pocitu viny, či zlyhania. Prestáva nás uspokojovať to, čo sa nám predtým zdalo lákavejšie a výhodnejšie ako Božie povolanie. Riešením je poslúchnuť Boha.

Možno čelíme tlaku potreby, ktorú vidíme. Niekto je pohnutý chýbajúcou potrebou/službou v cirkvi. Niekto vidí potreby ľudí, alebo nejakého človeka okolo seba. Niekto je pohnutý samotou starých ľudí, niekto odmietnutím detí, niekto potrebami manželských párov. A toto naliehanie nás vedie vykročiť, niečo v tej veci urobiť, aspoň o niečo sa pokúsiť... Je dobré skúmať a poslúchnuť Božie vedenie...

Možno vidíme niekoho kto takto poslúchol Boha, odvážne vstúpil do nejakej služby, ale potrebuje pomoc, spolupracovníka, radu, podporu, modlitby, financie... Zrejme nie náhodou sme si to všimli. Zrejme toto naliehanie je Božie. Zrejme to vidíme nie preto, aby sme na to upozornili a hovorili o nedostatku a chybách, ktoré v dôsledku toho ten človek robí. On sa snaží byť poslušný Bohu, ale potrebuje zrejme pomoc tých, ktorí vidia jeho potreby, nedostatky, slabé stránky... Je dobré poslúchnuť Boha a stať sa nevyhnutnou pomocou niekomu, kto poslušne kráča v Božom povolaní...

Matúš 21:28 No, čo sa vám zdá? Nejaký človek mal dvoch synov. A pristúpil k prvému a povedal: Dieťa, idi, pracuj dnes v mojej vinici! 29 A on odpovedal a riekol: Nechcem. Ale neskoršie ľutoval a išiel. 30 A pristúpiac k druhému povedal mu to isté. A ten odpovedal a riekol: Idem, pane; ale neišiel. 31 Ktorýže z tých dvoch učinil vôľu otcovu? Povedali mu: Ten prvý.

List Filemonovi 1:20 Áno, brat, kiežby som mal z teba úžitok v Pánovi. Poteš moje srdce v Kristovi! 21 Písal som ti v dôvere v tvoju poslušnosť; veď viem, že urobíš aj viac, ako hovorím. 22 Súčasne však prosím: Priprav mi pohostinné prístrešie. Lebo dúfam, že pre vaše modlitby vám budem vrátený ako dar.

2. Vytrvalosť

Učeníci Pánove naliehanie poslúchli. Nastúpili do loďku a veslovali na „druhú stranu“. Z ich príbehu vidíme, že ich čakala ťažká a nebezpečná drina. Ich zlá predtucha sa naplnila. Vietor bol naozaj silný a len s námahou sa posúvali vpred. Po mnohých hodinách boli len v strede jazera. Zrejme to trvalo hodiny kým Pán prepustil zástupy, modlil sa a kým prišiel ku nim. Čo asi tak prežívali počas toho času? Nemali chuť do vzdať a nechať sa vetrom unášať naspäť? Nemali myšlienky spochybňujúce Pánove vedenie, Jeho naliehanie, aby sa na takúto plavbu vydali? Neľutovali, že sú v exkluzívnej skupine“ Ježišových 12-tich učeníkov? (Pár

Matúš 14:22 A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby vstúpili do lode a predišli ho na druhú stranu, dokiaľ by *vraj* nerozpustil zástupov. 23 A rozpustiac zástupy vyšiel na vrch osobitne modliť sa. A keď bol večer, bol tam sám. 24 A loď už bola naprostred mora, zmietaná vlnami, pretože bol odporný vietor. 25 Potom za štvrtej stráže vnoci prišiel k nim Ježiš chodiac po mori.

hodín pred tým na mieste zázrakov boli na to zrejme hrdí...)

Myslím, že k nasledovaniu Pánovho povolania a na „ceste na druhú stranu“ nevyhnutne potrebujeme vytrvalosť. Skôr či neskôr sa potrebujeme stať húževnatí, odhodlaní, zameraní, trpezliví a vytrvalí. Skôr či neskôr budeme musieť jednať s tým, čo nám v tom bráni (so strachom, lenivosťou, zaneprázdnenosťou nedôslednosťou... atď.). Naša vytrvalosť bude iste preskúšaná. Iste budeme pokúšaní to vzdať, vrátiť sa, nechať to, odísť zo služby, či zodpovednosti... Iste budú chvíle kedy budeme pochybovať o Božom vedení, pretože okolnosti budú vanúť opačným smerom, pretože veci nepôjdu ľahko, pretože sa bude zdať, že sa nehýbeme... Obraz učeníkov ako namáhavo veslujú proti vetru a vlnám a sotva sa hýbu dopredu je veľmi vystihujúci.

List Hebrejom 10:35 Preto nestrácajte dôveru, lebo bude bohato odmenená. 36 Potrebujete vytrvať, aby ste plnením Božej vôle dosiahli prisľúbenie. 37 Veď už len celkom krátky časa prídeten, čo má prísť, nebude meškať. 38 Avšak môj spravodlivý bude žiť z viery,ale kto odpadne,v tom nebude mať moja duša zaľúbenie. 39 My však nie sme z tých, čo odpadajú na záhubu, ale z tých, čo veria, aby si zachránili dušu.

Jakubov list 5:11 Hľa, blahoslavíme vytrvalých. Počuli ste o Jóbovej vytrvalosti a videli ste, k čomu ho Pán nakoniec priviedol. Veď Pán je milosrdný a ľútostivý.

3. Obeť

Táto plavba znamenala pre učeníkov istú obeť. Obetovali odpočinok, pohodlie, fyzickú silu, spánok, svoje predstavy a očakávania, svoj čas... Nasledovanie Krista je vždy spojené s obeťou. On sám sa obetoval za nás: Obetoval slávu u Otca, aby sa stal človekom a žil v tele na tejto zemi ako my. Obetoval všetko čo bolo potrebné v záujme poslušnosti Otcovi a Jeho vôli. Obetoval aj svoj život. A nás pozval aby sme Ho v tejto ceste obetovania sa nasledovali. Ak sa rozhodneme Ho poslúchnuť a vytrvať, bude to znamenať obete (čas, peniaze, telo, námahu, spánok, pohodlie... kariéru, bohatstvo, uznanie, úspech, zabezpečenie... a možno aj život).

Marek 10:28 Tu sa ozval Peter: Pozri, my sme opustili všetko a nasledovali sme ťa. 29 Ježiš odpovedal: Amen, hovorím vám: Niet nikoho, kto opustil dom, bratov alebo sestry, matku alebo otca, deti alebo polia pre mňa a pre evanjelium, 30 aby nedostal teraz v tomto čase stonásobne viac — domy, bratov, sestry, matky, deti i polia hoci s prenasledovaním — a v budúcom veku večný život. 31 Mnohí prví budú poslední a poslední budú prví.

List Rimanom 12:1 Povzbudzujem vás teda, bratia, pre Božie milosrdenstvo, aby ste prinášali svoje telá ako živú, svätú, Bohu príjemnú obetu, ako svoju duchovnú bohoslužbu. 2 A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením zmýšľania, aby ste vedeli rozoznať, čo je Božia vôľa, čo je dobré, čo mu je príjemné, čo je dokonalé.

List Hebrejom 13:13 Vyjdime tedy za ním von za tábor nesúc jeho pohanenie. 14 Lebo tu nemáme zostávajúceho mesta, ale to budúce hľadáme. 15 Tedy skrze neho obetujme vždycky Bohu obeť chvály, to jest ovocie rtov, vyznávajúcich jeho meno.

Výzva Ježiša nastúpiť do loďky

Ježiš nás pozýva nasledovať Ho ako On nasledoval povolanie Otca. Pre nás to znamená: 1.Poslúchnuť Ho; 2. Vytrvať; 3. Byť ochotný priniesť obete. Nič z toho nie je jednoduché. Nastúpiť do tejto loďky je pre nás prirodzene veľkou výzvou, pred ktorou máme tendenciu ujsť, vyhnúť sa jej, prenechať to niekomu inému... Rovnako ťažké, ba myslím, že ešte ťažšie je neposlúchnuť. V každom prípade táto ťažká plavba (poslušnosť, vytrvalosť a obeť) pripravovala učeníkov a pripravuje aj nás na stretnutie s Ježišom a spoznanie Ho tak, ako by sme Ho inak nikdy nespoznali... Táto ťažká plavba je odpoveďou na Božiu lásku a povolanie.